

ת"פ 48294/01/17 - מדינת ישראל, האמצעות פרקליטות מחוז ירושלים נגד אפרים וידר, בנימין פרידמן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48294-01-17 מדינת ישראל נ' וידר
בפני כבוד השופט אילן סלע

בעניין: מדינת ישראל

האמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

המאשימה

נגד

1. אפרים וידר ע"י ב"כ עו"ד

2. בנימין פרידמן

הנאשמים

הכרעת דין - לנאשם 1

אני מזכה את הנאשם מעבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות שיוחסה לו בכתב האישום, ולצד זאת אני מרשיע אותו בשתי העבירות הנוספות שיוחסו לו בכתב האישום.

כתב האישום ותשובת הנאשם

1. כנגד הנאשם, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק ועבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק.

2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 15.01.17 הנאשם נטל חלק בהתקהלות של כ-200 צעירים חרדים ברחוב נהר הירדן שבעיר בית-שמש, שהפרו את הסדר הציבורי וחסמו נתיב תחבורה (להלן: "ההתפרעות"). הנאשם ישב על נתיב תחבורה והפריע למהלך התקין של התנועה.

3. בנסיבות אלו, השוטר רומן סילקין הודיע לנאשם על מעצרו ועצר אותו בעזרת השוטר אדיר פרץ. ואולם, הנאשם התנגד למעצרו, ניסה להשתחרר מאחיזת השוטרים, השתולל וסירב להיכנס לניידת המשטרה. בסמוך לכך, נעצר גם נאשם 2 והוכנס לאותה ניידת למושב האחורי ליד הנאשם. לצדם ישב שוטר נוסף בשם שלמה קינדה. הנהג

היה השוטר סילקין ולצדו ישבה השוטרת שירה קרקובסקי.

4. במהלך הנסיעה בניידת, הנאשמים צעקו קריאות גנאי, השתוללו ובעטו בכיסאות המושב הקדמי ולכיוון השוטרת קרקובסקי. גם כשהגיעו הנאשמים לתחנת המשטרה, הם המשיכו להתנגד למעצר, לצעוק וסרבו להזדהות.

5. הנאשם כפר במיוחס לו. לדבריו, הוא אכן נכח בהפגנה אליה יצא במצוות רבנים שהוא סר למשמעתם, אך לא נכח בהתפרעות שכן המעשים שיש בהם להטיל אימה על הציבור התרחשו לאחר שהוא הוכנס לניידת. הוא גם הודה שהוא סרב להזדהות, אך לא התנגד למעצר, לא השתולל ולא התנגד להיכנס לניידת. הוא כפר בטענה כי הוא תקף שוטר.

6. להשלמת התמונה יצוין כי נאשם 2 הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן והורשע על פי הודאתו.

המסכת הראייתית

7. המאשימה הצטיידה בעדויות השוטרים סילקין, קינדה וקרקובסקי אשר באמצעותה גם הוגש סרטון שצילמה במקום האירוע. כמו כן העיד קצין המשטרה דן הכטלינגר אשר נכח גם הוא בהתפרעות ואולם בעדותו עלה כי הוא הגיע למקום רק לאחר שהנאשם כבר נלקח משם. הנאשם מצדו הסתייע בעדותו שלו בלבד.

8. השוטרת קרקובסקי ציינה בעדותה כי בשל דיווח על הפרות סדר ברח' נהר הירדן פינת רח' רבי יהודה הנשיא נוכח הפגנה של צעירים חרדים רבים נגד גיוס נשים, היא הגיעה למקום עם השוטרים סילקין וקינדה. עם ירידתם מהניידת הוטחו כנגדם קללות, צעקות יריקות ואף נזרק לעברם חפץ. חלק מהמפגינים חסמו את הכביש ביניהם גם הנאשם. לאחר מעצר הנאשמים והבאתם לניידת הם תקפו אותה כי לא רצו להיות בניידת עם אישה. הם בעטו בה מאחור קלללו והתפרעו במהלך כל הנסיעה, גם לאחר שהם נכבלו זה לזה באזיקים.

9. בחקירתה הנגדית, הופנתה השוטרת קרקובסקי להודעתה במשטרה בה סיפרה כי שני חרדים התפרעו ברכב, אחד מהם בעט בה מאחור והשני קילל אותה "שיקצה" ודחף את הכסא שלה, והיא ציינה כי גם דחיפה זו אלימות. הבעיטות פגעו בגב הכסא אך חלק מהן פגעו בכתפה. השוטרת קרקובסקי ציינה כי הסתכלה בעיקר לכיוון הנסיעה ורק מדי פעם הפנתה מבט לאחור כדי לומר לנאשמים להפסיק לבעוט בה, אך היא לא זכרה לומר היכן ישב כל אחד מהנאשמים והיכן השוטר קינדה.

10. השוטר סילקין העיד כי עם הגעתו למקום ההתפרעות, יחד עם השוטרת קרקובסקי והשוטר קינדה, הוא ביקש מהשוטר קינדה להישאר ליד הניידת לשומרה ומהשוטרת קרקובסקי לצלם את האירוע במכשיר הפלאפון שלה. הוא הבחין בהתקהלות של כ-200 אנשים שצעקו קריאות גנאי, ובתוכם הוא זיהה את הנאשמים יושבים על הכביש. הוא צעק לעברם לפנות את הכביש, אך הם התעלמו מקריאותיו. בשלב זה הוא החליט לעצור את הנאשם שישב על הכביש. הוא ניגש אליו יחד עם שוטר מג"ב והודיעו לו על מעצרו. עם זאת הוא ציין כי הוא אינו זוכר אם אמר לנאשם בגין איזו עבירה הוא נעצר; הוא גם לא זכר לומר אם הזהיר את הנאשם עובר למעצרו, כי אם הוא לא יקום מהכביש הוא יעצר. הוא ושוטר נוסף תפסו את הנאשם בכוונה להרימו מהכביש אך הוא התנגד, ניסה ליישר את הרגליים כדי להכשיל את

השוטרים, וניסה להסתובב כדי להשתחרר מאחיזת השוטרים. לבסוף עלה בידם להרימו ולהובילו לניידת. או אז, הנאשם המשיך להתנגד להיכנס לניידת והם נאלצו להשתמש בכח לשם כך.

11. לאחר מכן נעצר גם נאשם 2 והוכנס לניידת. השוטר סילקין נהג את הניידת לתחנת המשטרה כשלידו ישבה השוטרת קרקובסקי. מאחוריו ישב השוטר קינדה, לידו (במרכז המושב האחורי) ישב הנאשם ומימין לו ישב נאשם 2. במהלך הנסיעה, הנאשמים החלו להתפרע, לצעוק לעבר השוטרת "גוועלד" ו"שיקצע", ועשו תנועות של יריקות לכיוונם. בהמשך הוא הבחין בנאשם 2 מרים את רגלו ובעט בשוטרת קרקובסקי, הוא תפס אותו במכנס והוריד לו את הרגל כלפי מטה. לאחר מכן גם הנאשם הרים את רגלו אך הוא הניח את ידו עליה כדי למנוע מהנאשם לפגוע בשוטרת. הוא המשיך בנסיעה כשרק יד אחת על ההגה. עם זאת, בחקירתו הנגדית ציין השוטר סילקין כי הוא זוכר כי ראה את שני הנאשמים בועטים בשוטרת קרקובסקי.

12. עוד בעדותו, ציין השוטר סילקין, כי הנאשמים דחפו גם אותו בכתף והפריעו לו לנהוג. השוטר קינדה שישב בספסל האחורי ניסה למנוע מהנאשמים לפגוע בו ובשוטרת קרקובסקי. בשלב מסוים, לאחר יציאה מהשכונה בה התרחשה ההתפרעות, הוא עצר כדי לאזוק את הנאשמים. גם בכך הוא לא זכה לשיתוף פעולה ורק לאחר מאמץ הוא הצליח לאזוק אותם יד ליד. גם כשהגיעו לתחנה, הנאשמים המשיכו להתנגד והיה צורך להשתמש בכוח כדי להוציאם מהניידת.

13. השוטר קינדה ציין בעדותו כי עם הגעתם למקום ההתפרעות, הוא נתבקש לשמור על הניידת ולכן לא היה עד למעצר הנאשם. הנאשם הוכנס לניידת ולאחר שהובא אליה גם נאשם 2, הם החלו להתפרע בתוך הניידת, צעקו קריאות "שיקצע" ובעטו ברגליהם בכיסאות שבניידת. נאשם 2 בעט במותניים של השוטרת קרקובסקי וגם במותניים של השוטר סילקין. הם ניסו לדחוף בידיהם וברגליהם אך הוא נשכב עליהם ומנע מהם לעשות זאת. או אז שני הנאשמים תקפו אותו. גם כשהגיעו לתחנה, הנאשמים המשיכו להתנגדותם והם נאלצו להוריד אותם בכוח מהניידת.

14. השוטר קינדה ציין כי הוא ישב במושב האחורי של הניידת בצד ימין מאחורי השוטרת קרקובסקי. לדבריו, הוא ראה רק את נאשם 2 בועט בשוטרת ואם היה מבחין כי גם הנאשם בעט בשוטרת קרקובסקי, הוא היה מציין זאת בהודעתו.

15. מנגד, הנאשם סיפר בעדותו כי הגיע למקום במצוות הרבנים שאמרו כי יש לצאת ולהתפלל ברחובה של עיר נוכח גיוס בנות לצבא. הוא הגיע להתקהלות שהייתה ליד בית הכנסת ויחד הלכו לרח' נהר הירדן-פינת רח' יהודה הנשיא, שם החלו בתפילה. הוא אכן ישב יחד עם אנשים נוספים על הכביש אך כל שעשה היה להתפלל. לדבריו, גם בחלוף זמן כשהגיעה המשטרה למקום, ואנשים רבים החלו לצעוק, הוא המשיך בתפילתו. לפתע הגיעו אליו מספר שוטרים שאחד מהם אמר לו שהוא עצור. הוא שמח מאוד, שכן זהו כבוד להיעצר בנסיבות אלו, ועל כן הלך אל הניידת בשמחה וריקודים, הוא שלל את הטענה כי השוטרים היו צריכים להכניס אותו בכוח לניידת. בחלוף מספר דקות הובא לניידת נאשם 2. לדבריו, הוא ישב במרכז המושב האחורי, משמאלו נאשם 2 ומימינו השוטר קינדה. חרף הצפיפות, הוא שר ורקד במהלך כל הנסיעה. הוא ציין כי בשל הצפיפות, ברכיו נגעו במושב שלפניו אך הכחיש לחלוטין כי הרים רגל או בעט באחד השוטרים. כן הכחיש כי קרא קריאות גנאי כנגד השוטרים או השוטרת קרקובסקי.

דין והכרעה

16. לא יכולה להיות מחלוקת כי האירוע בו השתתף הנאשם ונעצר היה התפרעות שהיא, כהגדרתה בחוק: "התקהלות אסורה, שהתחילו לבצע בה את מטרתה בהפרת השלום שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור". צפייה בסרטון שצולם על ידי השוטרת קרקובסקי מלמדת כי עשרות אנשים התגודדו על הכביש, חסמו את נתיב הנסיעה, תוך שהם קוראים קריאות "נאצים", "שיקצע", ו"גויה". ניתן לראות כי חלק מהנוכחים עשו תנועות יריקה לעבר השוטרים שהגיעו למקום. תפילה לא הייתה שם, כי אם התפרעות. למעשה, גם הנאשם עצמו ציין בעדותו בבית המשפט כ"מסיח לפי תומו" כי לאחר הגעת המשטרה "רוב האנשים עמדו והחלו להתפרע ולצעוק ואני הייתי במקום שלי" (עמ' 28 לפרוטוקול, שורה 30). בהתפרעות זו נטל הנאשם חלק. הנאשם זיהה את עצמו בסרטון כשהוא יושב על הכביש בלב לבה של ההמולה כשמסביבו המון רב צועק קריאות גנאי. הצפייה בסרטון מלמדת כי הנאשם לא התפלל ולא קרא פרקי תהלים. גם הטענה כי הלך לניידת בשמחה אינה עולה בקנה אחד עם המתועד בסרט, שם הוא נצפה מורם מהכביש על ידי השוטרים, מפיל עצמו בחזרה ויש צורך לקחת אותו בכוח מהמקום.

17. ברי אפוא, כי יש להרשיע את הנאשם הן בעבירה של התפרעות והן בעבירה של הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו נוכח התעלמותו מדברי השוטרים לפנות את הכביש והן נוכח התנגדותו למעצר. בהקשר זה יצוין כי אין מקום לטענה כי מדובר בהתנגדות לגיטימית נוכח העובדה שלא נאמרה לנאשם סיבת מעצרו, שכן מעדותו של הנאשם עצמו עלה כי הוא לא ביקש להתנגד למעצרו, הוא ידע בגין מה נעצר, הדבר היה לכבוד לו והוא שמח ורקד. בנוסף, עדויות השוטרים באשר להשתוללות הנאשמים במהלך הנסיעה בניידת מהימנות עלי. טענת הנאשם כי הוא שמח ורקד אינה מהימנה, ולו משום שהנאשם העיד כי רקד ושמח גם בדרך לניידת, עובדה הנסתרת מהתיעוד בסרטון. גם העובדה עליה אין חולק כי במהלך הנסיעה עצר השוטרי סילקין בצד הדרך כדי לאזוק את הנאשמים ולא עלה בידו אלא לאזוק אותם זה לזה, כל אחד מהם ביד ימינו, מחזקת את גרסת השוטרים כי הנאשמים השתוללו בנסיעה ולא היה מנוס מלעצור ולאזוק אותם. הוי אומר, כי גם במהלך הנסיעה בניידת הפריעו הנאשמים לשוטרים במילוי תפקידם. השתוללות זו אין לה כל קשר למעצר ולא נשמעה כל טענה מפי הנאשם כי מעצרו היה בלתי חוקי. גם אם היה יסוד לטענה כי המעצר היה בלתי חוקי, לא הייתה הצדקה להשתוללות זו שהייתה בניידת שלא נועדה לתכלית של השתחררות מהמעצר, מה גם שכאמור, הנאשם העיד כי הוא שמח במעצרו.

18. שונים פני הדברים ביחס לעדויות באשר לאישום בתקיפת שוטרי בנסיבות מחמירות. למעשה, היחיד מבין השוטרים שהעיד כי הנאשם בעט בשוטרת היה השוטרי סילקין. אכן בעדותה השוטרת קרקובסקי ציינה כי הנאשמים בעטו בה מאחור. ואולם, בחקירתה הנגדית היא אישרה כי פניה היו בעיקר לכיוון הנסיעה והיא אף לא זכרה בעדותה לומר היכן ישב כל אחד מהנאשמים, ומהודעתה במשטרה שניתנה בסמוך לאירוע היא סיפרה כי רק אחד מהנאשמים שהיו בניידת בעט בה מאחור. היא לא שללה זאת ואך טענה כי בהודעה נאמר כי השני דחף את הכסא שלה וגם דחיפה זו בעיטה.

19. לצד זאת, השוטרי קינדה העיד באופן ברור ומוחלט כי ראה את נאשם 2 בועט בשוטרת קרקובסקי ובשוטרי סילקין ולא ראה את הנאשם עושה זאת. יש לזכור כי השוטרי קינדה ישב מאחור ליד הנאשמים. הוא הבחין בהם כל הזמן ואף פעל להפסקת ההשתוללות שלהם. הוא, לא ראה את הנאשם בועט. אכן, לשיטתו הוא ישב בצד שמאל לצד נאשם 2 בניגוד לעדויות השוטרי סילקין והנאשם, ואולם אפשר שבשל חלופי הזמן הוא שגה בכך. לעומת זאת, בעדותו כי ראה רק את נאשם 2 בועט בשוטרת קרקובסקי הוא היה נחרץ. לצד זאת, השוטרי סילקין שהעיד כי גם הנאשם בעט בשוטרת ישב ליד ההגה כשמבטו בהכרח היה צריך להיות לפנים. אכן לפי עדותו הוא הסיט את מבטו מדי פעם לאחור, אך יהיה זה מרחיק לכת לסמוך על עדותו, שעה שבניידת שררה חשיכה נוכח שעת הלילה (21:00) ופניו היו מופנות לנסיעה

ומרוכזות בה לבדה ולהרשיע את הנאשם.

20. יתרה מזאת. בעדותו הראשית כשסיפר השוטר סילקין את שאירע באופן קולח ולראשונה, הוא ציין כי נאשם 2 הרים רגל ובעט בשוטרת וכי הוא תפס במכנסיו של נאשם 2 תוך כדי נסיעה והוריד את רגלו כלפי מטה. לעומת זאת, בהתייחס לנאשם הוא ציין כי גם הוא הרים רגל כדי לבעוט, אך הוא שם את ידו למנוע את הרמת הרגל. רק לאחר מכן, בתשובה לשאלה מפורשת השיב כי גם הנאשם בעט בשוטרת קרקובסקי. בנסיבות אלו, עדותו של השוטר סילקין לצד עדותו של השוטר קינדה אשר ישב בצמוד לנאשם ולא הבחין בו בועט והכחשת הנאשם את הטענה שבעט בשוטרת לצד הצפיפות שלדעת כולם הייתה בניידת אשר גרמה לנאשמים לגעת עם רגליהם במושבים שלפניהם - כל אלו מותירות יותר מספק סביר באשמתו של הנאשם בעבירה זו.

סופו של יום אפוא, בשל הספק האם הנאשם בעט בשוטרת קרקובסקי אם לאו, אני מזכה אותו מהעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, אך מרשיע אותו בעבירה של התפרעות ובעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשע"ז, 22 יוני 2017, במעמד הצדדים.